

L'OTOLÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5.00 pesetas.

Un trimestre 1.50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat a l'ombra pera arribar a la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustentava, ben clars y a la llum del sol los va exposar a la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, entenem avuy que han de quedar a càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmicas d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públicas de caràcter general, la resolució de todas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organització corresponent y adequada.

Peró entenem que correspon al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquest mantinent lo desenvolupament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volèm la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públichs: volèm Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereixi á la organització interior de nostra terra: volèm que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'la pleis y causas: volèm esser àrbitres de nostra administració, fessant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volèm, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forlosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volèm; per aixó aném; a n' aixó arribarém á no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

TOROS. (1)

Lo tren de Fransa venia plé, que vessava per las portellas, de degenerats francesos que portaven encomanat lo virus corruptor de la *sangre torera*.

Res havia vist més ridícul qu' aquellas *madames* y *mademoiselles*, la major part ab uns sombreros enramats com las finestras de las casas d'Andalusia; y altrás ab la típica cofa ros-

(1) Pot llegirlo 'l Sr. Geroni en la sessió vinent.

sellonesa, al costat d' uns senyorassos vermells de gallas, nas y barba, ab bigoti ros y visatge de satisfets, usant lo *pavero* de la *terra de Maria Zantísima*. Un moble que si als de allà baix los hi escau als de l'altra banda del Pirineu los fa semblar *titellas*. Que l' ayre pera portar aquells barrets no 'l tenen ni 'l tindran may los rossellonesos, perque s'inventá pels ganduls de la terra del sol, perque no han de portarlos sino 'ls mandrosos que passen lo dia ajaguts, deixant los camps herms, y matan las nits entre donas saborejant la *caña*, *manzanilla* y *jerez*; los fills de la ras-

Berj y Borda

sa atrassada que no menja pera enriquir als que sobre las sorras de las *plazas* recordan l' enderroch d' un poble que fou gran y caygué en la més negra de las deshonras, abressat follament ab sos instints salvatges, embrutit per sas concupiscencias.

Y aquella gent que baixava del tren ha omplert passeigs y fondas y cafés y'ls que no hi cabian menjavan en los banchs de la rambla, en los pedrissos, en las entradas de las casas y paravan taula vora la mateixa porta de la *plaza* y s' aixecavan esverats al més petit soroll de música llunyana, creyent que 'ls *toreros* ja anavan á batres ab las bestias.

L' hora ha arribat per fi. Una inmensa generació abigarrada, duas rassas juntas, las duas degeneradas: ¡dos pobles! omplian la Rambla, lo carrer Nou, la Plassa del mercat fins á la estació, agermanantse pera anar á veure l' *espectáculo nacional*, pera anar á rendir cult al *deu de la brutalitat*, sense fer cas dels esguerrats que, en fileras, omplian la via, allargant las mans demacradas, brutas de terra, perque 'ls pochs que sense mirarsels los tiravan cinch céntims al sol, sentian fàstich. ¡Y anavan á gaudirse y á saborejar los efectes d' una lluyta de homes y feras, l' estripament de caballs, la degollació de toros y... tal vegada la mort d' un home, lo més repugnant! Lo que faria xisclar y riure á l' hora á n' aquellas senyoretas que anavan als *toros* y ploran y no menjan y prenen cordials lo dia que, cusintse un botó del guant, se punxan, per la falta de práctica y s' espantan de la sang d' ellas.

Mon cap no podia ja més ab l' espessor de tantas idees com á la pensa s' agombolavan y hauria volgut jo tenir un inmens libre pera estamparhi una llarga cadena de pensaments que aquella gent de dos pobles me

sugeria. Tots desitjavan sang y cap d' ells era capás d' aixugar una llàgrima del desvalgut que demanava caritat.

Per davant meu passavan los catòlics, los intranzigents, los carlins de Figueras; los conservadors, los liberals de la ciutat de la pols y planas grises; los pastors inglesos, los que combregan en las doctrinas de la falsa biblia, los republicans y 'ls esperitistas, casi tots los que no més viuhen per la política, tots los que en sa confusió d'idees y partits, doctrinas y religions portan aquella ciutat herma de sentiments, d'afeccions, y tots, tots, tant los uns com los altres, anavan á contondres dins la gran caldera, que ja bullia, pera veure joints sang, molta sang, tripas de caballs, ventres y pits foradats, sangnosos, y... cap d' ells podia girar la vista, perque sentia oys, al pobre més decent que ab ulls vidriosos y agenollat demanava pá, perque s' estava morint de fam; tots anavan á veure com l' home s' entretenia en martirizar y punxar á una bestia y cap d' ells s' hauria mirat las llagas del leprós, abandonat d' aquella societat tan filantrópica. Tots, tots anavan á aplaudir al *diestro*, al home denigrant y envilit que sab ha de morir foradat un dia ó altre, com aquells caballs que de la *plaza* treyan, fets un garbell. Tots anavan disposats á enternir-se per las feridas que poguessen rebre 'ls torejadors y cap d' ells, cap, ha pensat may en mellorar la sort del paleta que sua dalt las bastidas fabricant suntuosos palaus pels que s' abonan als toros; cap d' ells havia sentit la més petita pena pel manobre que cau d' un tercer pis, perdent á l' hora, lluytant per la vida, la vida y 'l pá dels hórfans que deixa abandonats en aquest mon.....

Y la plassa ja debia esser plena y á la porta un garbuig de carn humana,

pujant á suarda, 's removia matxu-cantsé pera entrar, y á dintre 'ls crits aixordavan y 'ls aplausos feyan tremolar las parets y un núvol de pols roja encalijava un cel blau, d' un blau fort, lluminós ¡malaguanyat per aquella terra!...

Lo poble estava en son centre; tota aquella generació gosava, emborratxantse, enrogallantse, embrutintse, tornantse més bestia que las bestias que surtian del *chiquero*, perque al fi y al cap aquellas obravan segons sos instints y 'l poble oblidava que Deu lo va fer á sa imatge.....

Berga y Boada.

Figueras diada de Santa Creu de 1897.

HISTORIA D' ESPANYA.

«Los paissos sotmesos á extrangers no tenen voluntat nacional y no poden contarnos més que la historia dels seus sufriments, sense dignitat. La Lombardia 's trobava enterament avassallada á un govern de conquesta, que tenia al seu cap á quefes extrangers, administradors y militars á la vegada. Ordres tardanas é inoportunas venian de reys llunyans, á quins bastava haver entregat la població á un governador encarregat de representar y exercir son plé poder. Era uua *máxima* incontestable que 'l govern del rey havia d' esser just y paternal però absolut, sense més límits que 'ls privilegis d' algunas ordres y corporacions. Aquell ilimitat poder era trasmés als governadors, poch més ó menos com als *bajás* del dia, deixantlosi la facultat de reclutar soldats en cas de necessitat, de disposar dels empleos, de donar lleys, administrar justicia y fins perdonar. A vegadas la seva política era diferenta de la de sa cort. Aixís sigué que suc-

celhi 'l cas d' haver desaprobat lo rey la decisió d' un d' ells, mes aquest no va ferne cas y digué: *El rey manda en Madrid; y yo en Milán*. Aquells elevats funcionaris, casi tots espanyols, arribavan á un país en que las costums y 'ls hàbits eran enterament distints dels seus, trobant tal complicació de lleys, edictes, usos y privilegis, que 'ls hi hauria sigut precis molts anys y una forta voluntat, encara que no hagués sigut més que pera coneixels. Per lo contrari permaneixian poch temps desempenyant sos empleos (se'n contan trenta sis en los cent cinquanta anys de la dominació espanyola), ocupats ab frecuencia en operacions militars y encara més en cuestions de jurisdicció ab los arquebisbes, quals antigas pretensions havian ressucitat després del concili de Trento y volian oposar un dich á n' aquella desenfrenada arbitrariedad.»

Céssar Cantú. Dominació espanyola á Italia, capítol xxxi.

Aquesta historia no s' ensenya en las escolas d' Espanya; la que s' ensenya generalment es falsa ó no conta la meytat de lo qu' ha passat. Trobareu algún llibre imprés á Madrid que vos explica 'ls monuments que 'ls espanyols construhiren á Italia. Si alguna cosa construhiren ho feren ab la sang del poble: bons son los governants de Madrid pera construhir edificis si no han de servir pera ells. Demaneuloshi diners pera reparar lo temple de Sant Esteve y veureu lo que vos respondrà l' Estat. ¿Voléu que 'l Estat espanyol construheixi edificis, que repari catedrals y convents y tota classe de monuments nacionals, quan ell s' apodera á la forsa d' aquestas obras d' art, las destruheix, com á Gerona á Sant Domingo y á Lleyda á la catedral, convertint las naus admirables del sigle xiii en pisos pera dormir los soldats? No hi ha remey ni

remissió; es lo que diu la revista llatina de Filadelfia: *Castellani etiam gens Latina, sed sanguine Saracenicum multum deteriorata.*

SECCIÓ DE NOTICIAS.

Estant lo saló casi plè de gent, comensá la sessió de primera convocatòria l' cabilde municipal, dimars passat.

Presidia 'l Sr. Saderra é hi assistiren los regidors Srs. Llosas, Monsalvatje, Casabó, Daudí, Masllorrens, Sala, Tenas, Solanich, Gelabert, Vidal y Benet.

Se llegí l' acta dels acorts de la sessió anterior y, avans d' aprobarse, demaná la paraula 'l Sr. Geroni, pera ratificar-se en lo que digué en la sessió passada y rectificar que, al nombrar tant *La Tomasa*, volia dir *La Esquella de la Torratxa*, y... pera fer gala de sas dots oratorias; però fou contra aquest setmanari ó son director, á qui tractá com no ho fan los que han estudiat urbanitat. ¡Deu li pagui! (No diu aixó l' evangeli). Digué que sosteníam duas opinions y faltá á la veritat, puig may ningú podrà dir qu' hagim aplaudit las corridas de toros, si be hem desapludit la conducta del Sr. Geroni, perque 'ls exabruptes casi sempre son notas discordants. Y pera probar que sosteníam duas opinions, se queixá perque no portarem integro son discurs de la sessió de referencia y llegí una gacetilla que insertarem en lo núm. 1, del Maig passat, en la que condemnavam á tots los qu' anavan á Figueras per las corridas, gacetilla que atribuí al director d' aquest setmanari, y també faltá á la veritat, perque 'l director aquells dias era á Figueras (y no pera anar á toros) y no vegé ni una plomada de lo que L' Oloti estampava. Y, quant se ab aquella gacetilla, se li de mare 'ls qualificatius que no

se diuen sinó fora de centre, quan un no sab lo que fa... Perque ¿en quin llibre d' urbanitat y administració ha llegit lo Sr. Geroni qu' un regidor, en ús de sas facultats, pugui desde 'l consistori citar á qualsevol particular qu' assisteixi á la sessió? ¿D' ahont ha tret lo Sr. Geroni que desde 'l lloch ahont s' han de tractar los assumptos generals d' administració puguin tractarse assumptos particulars ó, mellor dit, personals? Y era tanta sa exitació, que digué, referintse á la gacetilla, que si ell y 'ls qu' omplian lo saló estavan borratxos de sang de caballs y toros, debia estar borratxo de vi ó ayguardent lo qui la escrigué. Y tota aquesta peroració, tanta elocuencia gastada, tot pera fer constar en acta que L' Oloti *abundava en las sevas mateixas ideas*. Home, Sr. Geroni, dimars vinent begui algún cordial avans de la sessió, perque nosaltres ni volém, ni votém per corridas de gran calibre ni de petit calibre; perque 'l dia qu' allá ahont hi ha la *plassa* avuy, hi poguém veure onejar la bandera catalana, demunt la fatxada del edifici que deuria construhirshi pera que s' hi congreguessin los administradors del poble, creuriam, no, veuriam qu' ha arribat, que ja som á l' hora de la nostra regeneració. Y prou de Sr. Geroni.

Lo Sr. Saderra doná compte de la visita que li feu lo representant del Sr. Borrás, que tenia 'l Teatro concedit pera la temporada d' estiu, quin representant havia manifestat que la associació d' autors ha dit al Sr. Borrás, que li retiraria las obras dels suscrits á las *galerías*, si no 'n representava á n' aquí algunas qu' imposava la ~~mentada~~ associació, mes lo Sr. Saderra creu que la petició son pretextos y que, á pesar de tot, se buscá una fórmula pera que 'l Sr. Borrás pogués quedar be, de la qual esperava con-

testació, y com aquesta no havia vingut y haventse presentat una demanda del Sr. Pigrau, de la qual se desprén que va d'acort ab lo Sr. Borrás, digué lo Sr. Saderra si 'l consistori creya convenient que s' obrís altra volta concurs pera la presentació de plechs de companyias.

Lo Sr. Vidal demaná la paraula, diguent qu' ha sentit tres versions, la primera la que diu lo Sr. Alcalde, la segona qu' en lo repertori que presentá 'l Sr. Borrás hi figuravan obras prohibidas que 'ls hi tatzaren; y digué que si era veritat, lo determini de la associació d' autors, aquesta tenia de haver enviat un ofici al representant de la galeria á Olot y com aquest ofici no s' ha rebut á aquí, creu lo que diu lo Sr. President. Y la tercera versió diu qu' es que, tant la autoritat espiritual com la civil, volen fer decaure lo teatro, lo que no creu perque 'l teatro fou construït per l' Ajuntament, que bons diners li costá, y creu menos que 'l municipi vulgui separar dels presupostos la cantitat que reditúa 'l arrendament d' un edifici pel qual se gastaren bastants mils duros y, per últim, diu que 'l Sr. Borrás, enorgullit per las deferencias que se li han tingut, sembla vulgui passar la temporada á Sabadell pera estalviar-se 'l desfalch de las primeras funcions á n'aquí y venir prop de las festas, quan l' éxit es segur, y que, per lo tant, debían rebutjarse las sevas imposicions.

Lo Sr. Monsalvatje, d'acort ab lo dit pel Sr. Vidal, diu que, atesa la informalitat del Sr. Borrás, ni ara ni may més deuria concedirseli 'l teatro, y diu que l' Ajuntament may ha tingut intenció de fer decaure 'l teatro fins á tancar-lo, perque 's reconstruï precisament pera esbarjo dels vehins de la vila.

Lo Sr. Gelabert demana la paraula pera emitir alguns conceptes sobre la

cuestió de que 's tractava, á la que se oposá rodonament y, com s' allargués massa 'l dit senyor, demaná la paraula 'l Sr. Llosas, fent avinent al senyor Gelabert que creya 's desviava de la discussió, puig no més se tractava de resoldre l' assumpto del teatro de la manera més convenient. Lo Sr. Geroni insistí y l' Alcalde tingué de dirli que no era cuestió de perdre temps y després de molt debat, en lo qu' hi intervingueren los Srs. Vidal, Llosas, Saderra y Monsalvatje, s' acordá convocar nou concurs pel terme de vuyt dias y, á instancias del Sr. Llosas, telegrafiar al Sr. Borrás si tenia pensat venir ó no y, á més, exigirli un document autèntich del avis de la associació d' autors.

Se doná compte dels solicitants de la Plassa de Toros pera las corridas de las festas del Tura y 'l Sr. Vidal manifestá que lo mellor y pera 'l més bon éxit, se concedís á uns quants accionistas, lo que s' aprobá, y en cas de no presentarse accionistas concedirla al que mellors condicions ofereix dels solicitants.

Lo Sr. Saderra doná compte de la petició d' un tal Ramos, de Barcelona, pera donar duas corridas, una 'l dia de Sant Jaume y altra 'l diumenge següent, quina solució deixá á judici del consistori. Y 'l Sr. Monsalvatje digué que haventse de restaurar la barrera y no poguentse fer ab tan poch temps, creya no debía concedirseli la Plassa; lo Sr. Benet doná varias rasons, demostrant que 's podia donar la corrida de vacas sense restaurar la barrera, y 'l Sr. Llosas, recordant que otras corridas per l' estil de las que 's projectan donar, totes han sigut no més que verdaderas moixigangas, creu que lo mellor es no fer la concessió; y demanant lo Sr. Alcalde qu' es lo que acordava 'l consistori, passá la petició á votació, donant per resultat que vo-

taren en contra'ls Srs. Llosas, Monsalvatje, Casabó, Masllorens, Sala, Solanich, Daudi y Tenas y á favor los senyors Gelabert (que digué que si 's feya una corrida de gran calibre podian fersen de petit calibre), Vidal y Benet, quedant per lo tant desestimada la petició.

A instancias del Sr. Monsalvatje, que digué convenia completar algunas obras en la pescateria, s' acordá que la comissió de Governació s' encarregués de lo convenient referent al assumpto.

Del setmanari local *La Unión*, del dissapte passat, retallém los següents párrafos, referents á la sessió del dia 11, que tal vegada no haurá vist lo Sr. Gelabert:

«Pide la palabra el Sr. Gelabert, y con entonación heróica, con verdadera convicción, abogó para que se suprimieran las corridas de Toros porque eran un verdadero foco de inmoralidad. Enseguida con mucha vehemencia nos dá cuenta qué una tal *Tomasa* que no es de los suyos (no pudimos saber cuales son los suyos, solo habló de *cuerdas*) era de su misma opinión.

Vaya, vaya con el Sr. Gelabert, ir á pedir opiniones á la Sra. Tomasa, ¡siendo él casado!, nunca lo hubiéramos creído, que confesare sus calaveradas con tanta frescura, de todas maneras le felicitamos por sus dotes, oratorias de las que habiamos tenido noticias, por individuos de la Veinticuatrena en donde tuvieron el gusto de oírle, ánimo pués y adelante con la campaña de moralidad porque se necesita mucha en nuestra villa, y no haga caso del vulgo que dice que el último día se le fué el pié... y metió el bisturí.»

Ab bastanta concurrència, divendres de la prop passada setmana, celebraren los PP. Escolapios la repartició de premis als alumnos recomanats y colegials. L' acte revestí verdadera importancia siguent notable lo certámen de doctrina que 's verificá en quin guanyaren los premis los alumnos D. Ramón Artigas Monsalvatje, D. Fransesch Deu Bramon y D. Jaume Ribas Tenas.

Al final lo P. Rector llegí una ben pensada memoria, en la que feu lo resúm dels travalls realitzats desde qu' es á Olot, dedicant un excelent párrafó á la llengua catalana, quina fa poch s'ensenya en aquell colegi.

Donat lo bon resultat dels exámens, que no pogué esser més satisfactori, no podém menos que felicitar al P. Rector y demés PP. per las bonas mostas que donan de cumplir be tots son comés.

Lluhidíssims han sigut los cults que 'ls PP. Carmelitas han dedicat á sa patrona la Verge del Escapulari.

Diumenge, á l' hora del ofici, la iglesia s' omplí de gent, pera sentir la elocuent paraula del sabi orador Dr. Ballesteros, que doná probas de possehir un fondo de coneixements poch comú, y estigué á gran altura la música, dirigida pel mestre de capella Rvnt. D. Pere Guillemet.

La professó tampoch desmeresqué en res, puig lo Sr. Sans tingué un acompanyament numerós, lo que feu que la professó fos llarga com pochos anys se veu.

No han sigut menos lluhidas las festas profanas, ja que 'l barri del Carme las ha celebradas ab tot rumbo, com tenen acostumat sos vehins.

Ab motiu de tocar la banda municipal en lo passeig del Firal, divendres prop passat á la nit, se vegé concurregudíssim aquell lloch.

Demá, de nou á onze, tornarà á tocar la dita banda y no insertém lo programa de las pessas qu' executarà, per falta de espay.

Y van cinch vegadas en tan pochos dias. Dissapte prop passat á las déu del matí s'espallá l' ariet de la font del Tura, estiguent parat vintiquatre horas, lo qual s' extranyá moltíssim. Al dia següent l' adobaren á quarts de déu del matí, hi tornaren á las onze en punt, y per fi, á dos quarts de dotze hi donaren lo darrer cop de má. No sabém si s' espallá tres vegadas en l' espay de tres horas, però de tots modos ara es de créure que l' obra será sólida, y sobre tot se veu que resul-

tará baratíssima. Heus aquí una fressa que costará ben poch al municipi.

La secció recreativa del "Centro de Católicos," d' Olot en honor de Sant Jaume patró d' Espanya ha determinat posar en escena ab tot l' aparato que son argument requereix, lo grandíós é imponent drama històric que du per títol *La nit de Sant Jaume*, que serà desempenyat pels aficionats Srs. Casas, Illa, Massó, Guardiola, M. Bonet, Estorch, Carbonell, Darna, Massó y Massanella.

Per final de festa se representarà per primera vegada en dit teatro lo saynete còmic lirich titulat *Duas horas de governació d' un Escura Xamineyas*, traduït del castellà y arreglat per l' aficionat d' aquest Centre en Sacundí Cassas: serà desempenyat, ab l' aparato que 's requereix, per son autor y acompanyat dels Srs. Illa, Estorch, Sala, Carbonell y Masó.

Com lo drama més amunt citat se refereix á un fet tristíssim de la historia de las vergonyas d' Espanya, y com sabem la manera ayrosa ab que desempenyan semblants actes los aficionats del "Centro de Católicos," creyém que la concurrencia serà numerosíssima.

Quan los productes son de mèrit reconegut, varis lo falsifiquen, y molts procuran imitarlos. Tal succeeix ab lo popular dentífic **Licor del Polo de Orive**. Los consumidores d' aquest acreditat dentífic rebutjan ab molt bon judici tota grossera imitació: però no es sempre 'l client lo comprador directe dels productes, se val de servidors. En un establiment de Valencia que per caritat no citém, abusant de la bona fé del públich, s' ha venut una pócima de gust infernal, afirmant enganyosament lo venedor qu' era un dentífic superior al **Licor del Polo de Orive**. Apercebut lo client del engany, torná la pócima á la casa del especulador ab vilipendi de sa persona y desconcepte de son establiment. Hem vist lo producte en cuestió y ver-

daderament imita en la forma del frasc, en la etiqueta ab sos corresponents discos imitació á medallas y fins en lo color al **Licor del Polo de Orive**: però probat es de gust detestable é irrita nostras genivas y tota la boca pera molts dias. Aconsellém al públich desconfihi de tot lo que compri en tals establiments, que 's relacioni ab la salut pública, per alló de «Qui fa un cistell.....»

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	13'00	«
Fajol.	16'00	«
Mill.	16'00	«
Panis.	15'00	«
Monjetas.	22'00	«
Fabas.	14'00	«
Bessas.	15'50	«
Llubins.	10'00	«
Pataas (carga).	09'00	«
Ous (dotzena).	00'90	«

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 20.—S. Elias profeta, y S. Jeroni Emiliانو fr.

Div. 21.—Sta. Práxedes vg. y S. Daniel prof.

Dis. 22.—Sta. Maria Magdalena.

Diun. 23.—IX. S. Llibori b. y Sta. Erundina vg.

Dill. 24.—Sta Cristina vg. y mr.—*Vigilia.—Dejuni.*

Dim. 25.—✠ S. JAUME APÓSTOL, *patró de Espanya*, y San Cugat tur.

Dimec. 26.—(A bans†) Sta. Ana mare de Nostre Senyora.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—La exposició S. D. M. comensa á las set.

LA BARCELONESA.**CONFITERIA DE
Marcelino Juanola y Danés.**

Bonayre, 5.

En aquesta confiteria y pasteleria, se preparan y serveixen refrescos pera bodas, bateigs y missas noves, ab tot lo serviment necessari en tals cassos, a preus econòmichs. Se serveixen gelats y 's venen los vins lligitims de Jerez, de J. Gordon Doz y Comp., a preus de *bodega*.

Reposteria de primera classe a 4 rs. lliura

La medicació sulfurosa a domicili

AB LAS

GOTAS-MARES SULFUROSAS

DE BAR,

ab las quals se preparan inmillorables ayguas sulfurosas pera beguda gargarisme, pulverisació, bany, etc.

Curan: herpes (brians), escrófulas (humors frets), malalties de la pell, bronquitis y catarrs, anginas, asma, anèmia, etc.

FRASQUET 3 PESSETAS.

Depòsit en Olot: Farmacia del Sr. Cardelús.

LO POSITIU.

S' avisa al públich en general y en particular a la nombrosa clientela del acreditat establiment-sastreria de

JOAN BELLAPART,

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila, que en lo mateix establiment s' ha rebut un complet variat assortit de gèneros última novetat pera la estació d' estiu, y que 's confeccionan trajos a mida desde 'l módich preu de 20 ptas. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab las sastrerias y basars de robas fetas més econòmichs de Barcelona y altrás capitals.

RELOTGERIA RIDAURA.

Sant Esteve, 27.

Aquesta casa te 'l gust de paricipar a sos antichs clients y al públich en general, que ha tornat a ferse càrrech de son acreditat establiment, que per un temps ha corregut a càrrech de D. Ramón Masifern; oferint servir ab esmero, com te acreditat tant aquí com en sas casas de Gerona y Figueras.

Gran assortit de rellotges de totes classes y preus, desde 10 ptas. amunt.

Tal'er especial de reparacions.

Precisió y promptitut. Preus econòmichs.

D. AGNA CORTILS,

Vda. del Dr. B. Jacinto Demestre y Carbó,

mori en Barcelona 'l dia 10 de Mars prop passat,

havent rebut los Sants Sagraments.

E. P. D.

Sas desconsoladas filla y néta, D.ª Concepció Demestre, Vda. de Pera, y la Srta. D.ª Concepció Pera y Demestre, presents, y ausents la demás familia, al recordar a sos amichs tan sensible pèrdua, los hi pregan la tingan present en sas oracions y se serveSCAN assistir a alguna de las missas que se celebrarán, en sufragi de l' ànima de la finada, lo dia 27 del corrent, en la iglesia de Ntra. Sra. del Turà, de las cinch a las onze.